

DECYZJA RADY 2014/450/WPZiB**z dnia 10 lipca 2014 r.****w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie oraz uchylająca decyzję 2011/423/WPZiB**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 maja 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/411/WPZiB ⁽¹⁾. We wspólnym stanowisku 2005/411/WPZiB połączono w jednym dokumencie środki nałożone na mocy wspólnego stanowiska Rady 2004/31/WPZiB ⁽²⁾ oraz środki, które miały zostać wdrożone zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1591 (2005).
- (2) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/423/WPZiB ⁽³⁾ nakładającą środki ograniczające skierowane przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu.
- (3) Dla jasności środki ograniczające nałożone na mocy decyzji 2011/423/WPZiB, w zakresie, w jakim dotyczą one Sudanu, powinny zostać oddzielone i ujęte w jednym akcie prawnym.
- (4) Decyzję 2011/423/WPZiB należy zatem uchylić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zakazuje się sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu broni oraz materiału pokrewnego wszelkiego rodzaju, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym oraz częściami zamiennymi do nich do Sudanu przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub statków powietrznych państw członkowskich bez względu na to, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

2. Zakazuje się również:

- a) udzielania, pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie lub do wykorzystania w Sudanie;
- b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie lub do wykorzystania w Sudanie;
- c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) sprzedaży, dostawy, przekazania lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych, nadzorowania przestrzegania praw człowieka lub do celów ochronnych, lub na rzecz programów ONZ, Unii Afrykańskiej (UA), Unii Europejskiej dotyczących budowy instytucji, lub materiału przeznaczonego do operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską, ONZ i UA;

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2005/411/WPZiB z dnia 30 maja 2005 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i uchylające wspólne stanowisko 2004/31/WPZiB (Dz.U. L 139 z 2.6.2005, s. 25).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2004/31/WPZiB z dnia 9 stycznia 2004 r. dotyczące nałożenia na Sudan embarga na broń, amunicję i sprzęt wojskowy (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/423/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu i uchylająca wspólne stanowisko 2005/411/WPZiB (Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 20).

- b) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu pojazdów niebojowych, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w materiały w celu zapewnienia ochrony przed pociskami balistycznymi i które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania do celów ochronnych w Sudanie przez personel Unii Europejskiej i jej państw członkowskich lub przez personel ONZ lub UA;
- c) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- d) zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej w związku ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- e) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu sprzętu i materiału przeznaczonego do użycia w ramach operacji rozminowywania;

pod warunkiem że takie dostawy zostały uprzednio zatwierdzone przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.

2. Art. 1 nie ma również zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu przez personel ONZ, personel Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji działających na rzecz rozwoju oraz związanych z nimi personel, wyłącznie na ich własny użytek.

3. Państwa członkowskie rozważają dostawy w ramach niniejszego artykułu indywidualnie w każdym przypadku, w pełni uwzględniając kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾. Państwa członkowskie wymagają odpowiednich środków bezpieczeństwa przeciw nadużyciu zezwolenia przyznanego na mocy niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, ustanawiają przepisy dotyczące odesłania sprzętu.

Artykuł 3

Zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1591 (2005) środki ograniczające określone w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 niniejszej decyzji nakłada się na osoby, wskazane przez Komitet Sankcji utworzony na mocy ust. 3 rezolucji RB ONZ nr 1591 (2005) („Komitet Sankcji”), które zakłócają proces pokojowy, stanowią zagrożenie dla stabilności w Darfurze i w regionie, naruszają międzynarodowe prawo humanitarne lub prawa człowieka lub dopuszczają się innych okrucieństw, łamią embargo na broń lub są odpowiedzialne za ataki z wojskowych statków powietrznych w regionie Darfuru i nad regionem Darfuru.

Wykaz osób, których to dotyczy, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria osób, o których mowa w art. 3.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.
3. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, gdy Komitet Sankcji stwierdzi, że podróż jest uzasadniona względami humanitarnymi, włączając w to obowiązki o charakterze religijnym, lub w przypadkach, gdy Komitet Sankcji dojdzie do wniosku, że zwolnienie wsparłoby cele określone w odpowiednich rezolucjach RB ONZ dotyczących budowania pokoju i stabilizacji w Sudanie i w regionie.
4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 dane państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub na tranzyt przez to terytorium osób wskazanych przez Komitet Sankcji, zezwolenie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 5

1. Zamraża się wszystkie środki finansowe, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze, będące własnością osób, o których mowa w art. 3, lub przez nie kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, lub będące w posiadaniu podmiotów będących własnością lub kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio, przez te osoby lub przez jakiegokolwiek osoby działające w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, wskazane w załączniku.
2. Nie udostępnia się tym osobom lub podmiotom, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

3. Zwolnienia mogą dotyczyć środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, które są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych zgodnie z przepisami krajowymi;

po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez odnośne państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz w przypadku braku, w terminie dwóch dni roboczych od takiego powiadomienia, odmownej decyzji Komitetu Sankcji;

- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu przez odnośne państwo członkowskie Komitetu Sankcji i po uzyskaniu jego zgody;
- e) przedmiotem zastawu bądź orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku środki finansowe, inne środki finansowe i zasoby gospodarcze, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez odnośne państwo członkowskie, mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, pod warunkiem że zastaw ten został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed datą przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 1591 (2005) oraz zastaw ten nie został ustanowiony ani orzeczenie nie zostało wydane na korzyść osoby lub podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule.

4. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają ust. 1.

Artykuł 6

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w życie wszelkie zmiany w tym załączniku dokonane na podstawie ustaleń dokonanych przez Komitet Sankcji.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza daną osobę lub taki podmiot w załączniku. Rada przekazuje swoją decyzję, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie lub podmiotowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub podmiot.

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet Sankcji.

2. Załącznik zawiera również, w przypadku gdy są dostępne, informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet Sankcji niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres — jeśli jest znany — oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku podaje się również datę wskazania osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet Sankcji.

Artykuł 9

Środki, o których mowa w art. 1, poddawane są przeglądom regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy. Zostają one uchylone, jeżeli Rada uzna, że ich cele zostały osiągnięte.

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się decyzję 2011/423/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 I 5

1. **Nazwisko:** ELHASSAN

Imię (imiona): Gaffar Mohammed

Alias: Gaffar Mohmed Elhassan

Data urodzenia/miejsce urodzenia/obywatelstwo/miejsce zamieszkania:

Data urodzenia: 24 czerwca 1952 r.;

zamieszkały w: El Waha, Omdurman, Sudan.

Numer paszportu/dane identyfikacyjne/stan:

emerytowany wojskowy armii sudańskiej.

Nr dokumentu tożsamości byłego wojskowego: 4302.

Wskazanie/uzasadnienie:

Generał dywizji i dowódca zachodniego regionu wojskowego sudańskich sił zbrojnych (SAF).

Panel ekspertów stwierdza, że generał dywizji Gaffar Mohammed Elhassan oświadczył ekspertom, iż bezpośrednio dowodził operacyjnie (przede wszystkim dowodzenie taktyczne) wszystkimi jednostkami SAF w Darfurze, w czasie gdy był dowódcą zachodniego regionu wojskowego. Elhassan był dowódcą zachodniego regionu wojskowego od listopada 2004 r. (data przybliżona) do początku 2006 r. Wedle informacji panelu Elhassan był odpowiedzialny za naruszenia pkt 7 rezolucji RB ONZ nr 1591(2005), ponieważ ze względu na zajmowane stanowisko zażądał (z Chartumu) transferu sprzętu wojskowego do Darfuru bez uzyskania uprzedniej zgody komitetu powołanego na mocy rezolucji nr 1591; Elhassan upoważniał również do prowadzenia takich działań (począwszy od dnia 29 marca 2005 r.). Sam Elhassan przyznał się panelowi ekspertów, że w okresie od dnia 29 marca 2005 r. do grudnia 2005 r. sprowadzano do Darfuru z innych rejonów Sudanu samoloty, silniki samolotów i inny sprzęt wojskowy. Poinformował panel, że na przykład w okresie od dnia 18 do dnia 21 września 2005 r. do Darfuru sprowadzono bez upoważnienia dwa śmigłowce uderzeniowe typu Mi-24.

Istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że Elhassan bezpośrednio odpowiadał, jako dowódca zachodniego regionu wojskowego, za upoważnienie do ofensywnych lotów wojskowych w regionie wokół Abu Hamra (23–24 lipca 2005 r.) i w regionie Jebel Moon w Darfurze Zachodnim (19 listopada 2005 r.). Śmigłowce uderzeniowe typu Mi-24 były zaangażowane w obie operacje i rzekomo otworzyły ogień w obu przypadkach. Panel ekspertów stwierdza, że Elhassan oświadczył, iż jako dowódca zachodniego regionu wojskowego osobiście zatwierdzał wnioski dotyczące wsparcia z powietrza i innych operacji powietrznych (zob. sprawozdanie panelu ekspertów, S/2006/65, punkty 266–269). Prowadząc takie działania, generał dywizji Gaffar Mohammed Elhassan naruszył odnośne postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1591(2005), a zatem spełnia kryteria bycia wskazanym przez komitet w celu nałożenia nań sankcji.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.

2. **Nazwisko:** ALNSIEM

Imię (imiona): Musa Hilal Abdalla

Alias: Szejk Musa Hilal; Abd Allah; Abdallah; AlNasim; Al Nasim; AlNaseem; Al Naseem; AlNasseem; Al Nasseem

Data urodzenia/miejsce urodzenia/obywatelstwo/miejsce zamieszkania:

Data urodzenia: 1 stycznia 1964 r. lub 1959 r.;

Miejsce urodzenia: Kutum;

Zamieszkuje w: Kabkabiya i mieście Kutum w Darfurze Północnym, zamieszkiwał także w Chartumie.

Numer paszportu/dane identyfikacyjne/stan:

Nr paszportu dyplomatycznego: D014433,

wydany w dniu 21 lutego 2013 r.; wygasa w dniu 21 lutego 2015 r.;

Nr zaświadczenia o obywatelstwie: A0680623.

Członek Zgromadzenia Narodowego Sudanu. W 2008 r. mianowany przez prezydenta Sudanu specjalnym doradcą przy Ministerstwie Spraw Federalnych.

Wskazanie/uzasadnienie:

Naczelnny przywódca plemienia Jalul w Północnym Darfurze

W sprawozdaniu organizacji Human Rights Watch stwierdzono, że jest ona w posiadaniu pisma z 13 lutego 2004 r. pochodzącego z lokalnego biura rządowego w Północnym Darfurze, rozkazującego „oddziałom bezpieczeństwa w okolicy” „umożliwienie działalności mudżahedinom i ochotnikom pod przywództwem szejka Musy Hilala, tak aby posuwali się oni do przodu w regionie [Północnego Darfuru] i rozkazującego zaspokojenie ich podstawowych potrzeb”. W dniu 28 września 2005 r. 400 członków arabskiej milicji zaatakowało wioski Aro Sharrow (w tym obóz uchodźców wewnętrznych), Acho i Gozmena w Zachodnim Darfurze. Uważamy również, że Musa Hilal był obecny podczas ataku na obóz uchodźców wewnętrznych w Aro Sharrow: jego syn zginął w trakcie ataku Sudańskiej Armii Wyzwolenia na Shareia, a zatem Musa Hilal był wówczas zaangażowany w osobistą krwawą zemstę rodową. Istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że jako naczelnny przywódca plemienia ponosił on bezpośrednią odpowiedzialność za te działania; jest on również odpowiedzialny za naruszanie międzynarodowego prawa humanitarnego i dotyczącego praw człowieka oraz za inne zbrodnie.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.

3. Nazwisko: SHARIF

Imię (imiona): Adam Yacub

Alias: Adam Yacub Shant, Adam Yacoub

Data urodzenia/miejsce urodzenia/obywatelstwo/miejsce zamieszkania:

Data urodzenia: ok. 1976 r.

Nr paszportu/dane identyfikacyjne/stan:

według doniesień zmarł w dniu 7 czerwca 2012 r.

Wskazanie/uzasadnienie:

Dowódca Sudańskiej Armii Wyzwolenia (SLA).

Żołnierze SLA dowodzeni przez Adama Yacuba Shanta naruszyli porozumienie o zawieszeniu broni, przeprowadzając w dniu 23 lipca 2005 r. atak na kontyngent wojskowy sudańskiego rządu, który eskortował konwój ciężarówek niedaleko Abu Hamra w Północnym Darfurze; w wyniku ataku zginęło trzech żołnierzy. Po ataku zrabowano broń i amunicję rządowych oddziałów wojskowych. Panel ekspertów posiada informacje potwierdzające, że atak żołnierzy SLA odbył się i był z pewnością zorganizowany, a zatem został dobrze zaplanowany. Uzasadnione jest zatem założenie, zgodnie z wnioskami panelu, że Shant, jako zatwierdzony dowódca SLA w tym regionie, z pewnością wiedział o ataku oraz go zatwierdził lub zlecił. Ponosi on więc bezpośrednią odpowiedzialność za atak i spełnia kryteria umieszczenia w wykazie.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.

4. Nazwisko: MAYU

Imię (imiona): Jibril Abdulkarim Ibrahim

Alias: General Gibril Abdul Kareem Barey; „Tek”; Gabril Abdul Kareem Badri

Data urodzenia/miejsce urodzenia/obywatelstwo/miejsce zamieszkania:

Data urodzenia: 1 stycznia 1967 r.;

miejsce urodzenia: region Nilu, El-Fasher, El-Fasher, Północny Darfur;

obywatelstwo: z urodzenia sudańskie;

zamieszkuje w: Tine, po sudańskiej stronie granicy z Czadem.

Nr paszportu/dane identyfikacyjne/stan:

krajowy numer identyfikacyjny: 192-3238459-9;

nr zaświadczenia o obywatelstwie nabytym przez urodzenie: 302581.

Wskazanie/uzasadnienie:

Dowódca połowy Krajowego Ruchu na rzecz Reform i Rozwoju (National Movement for Reform and Development — NMRD).

Mayu odpowiada za porwanie personelu misji Unii Afrykańskiej w Sudanie (AMIS) w Darfurze w październiku 2005 r. Mayu otwarcie próbuje blokować działania misji AMIS metodą zastraszania; na przykład groził, że zestrzeli śmigłowce Unii Afrykańskiej (UA) w regionie Jebel Moon w listopadzie 2005 r. Prowadząc takie działania, Mayu w oczywisty sposób naruszył rezolucję RB ONZ nr 1591(2005), stwarzając zagrożenie dla stabilności w Darfurze, a zatem spełnia kryteria bycia wskazanym przez komitet w celu nałożenia nań sankcji.

Data wskazania przez ONZ: 25 kwietnia 2006 r.
